

Marijana Tomelić-Ćurlin

Nikica Mihaljević

Split

ROMANSKI JEZIČNI UTJECAJ U TERMINOLOGIJI KUĆE U ŽUPI NA POLUOTOKU PELJEŠCU

UDK: 811.163.42'373:64 (497.5 Pelješac)

Rukopis primljen za tisak 10. 07. 2007.

Izvorni znanstveni članak

Original scientific paper

Recenzenti: Vladimir Skračić i Goran Filipi

Romanski jezični utjecaji u središnjem dijelu poluotoka Pelješca u ovom se radu razmatraju na temelju leksičke grude, ali i govornih primjera iz triju mjesta, Kune, Pijavičina i Potomja. Rad prezentira leksičku gradu koja tumači terminologiju kuće na poluotoku Pelješcu.

Ključne riječi: poluotok Pelješac, dijalekt, rječničko blago

1. Uvod

Hrvatski je jezik jedna kompleksna lingvistička pojava čiji povijesni razvoj već dugo vremena plijeni pažnju. Od izuzetne je važnosti tako i pitanje kontakta hrvatskoga jezika s drugim jezicima. Naime, ono što zanima mnoge, odgovor je na pitanje koji su jezični elementi, kada i iz kojega jezika kao posljedica dodira ušli u sustav hrvatskoga jezika (Vulić, 2002 : 445).

Upravo su u tom smislu za povijest hrvatskoga književnoga jezika značajni i romanski jezični utjecaji.

U starijim se stoljećima područje poluotoka Pelješca nazivalo Stonski Rat (lat. *Puncta Stagni*, a tal. *Ponta di Stagno*), a ime Pelisac koristilo se samo za nekoliko mjesta: Kućište, Viganj, Nakovanu, Orebic i Vrućicu. Kasnije je naziv Pelješac prihvaćen kao ime za čitav poluotok (Bjelovučić, 1921 : 5).

Riječ je o drugom po veličini hrvatskome poluotoku, smještenom u južnoj Dalmaciji. Zbog svojega jedinstvenog i povoljnog položaja (sa sjeveroistočne strane su Neretvanski i Malostonski zaljev koje Pelješčani nazivaju *Malim morem* te Pelješki i Mljetski kanal na jugozapadu i jugu koji čine *Veliko more*) poluotok se često nalazio u središtu brojnih političkih događaja i prilika¹ što je pogodovalo posebnom razvoju poluotoka na cijelokupnoj povijesnoj okomici.

Što se tiče jezičnoga istraživanja poluotoka, začuđuje činjenica da se radi o slabo istraženom području. To se odnosi i na romanske jezične činjenice koje zatječemo na ovome prostoru.

2. Romanski jezični utjecaj²

J. Lisac kaže: "Hrvati su se već od praslavenskoga doba sretali s nizom naroda i s nizom jezika, pri čemu su ubrzo nakon doseljenja primili izraziti neslavenski utjecaj... Bio je to dodir Hrvata, gledamo li ih kao cjelinu, s nizom naroda i nizom jezika, pri čemu je bila bitna znatna romaniziranost starosjedilačkoga stanovništva.... Svi ti utjecaji (...) sudjelovali su u oblikovanju hrvatskoga jezika, pa i hrvatskih dijalekatskih idioma" (2003b : 29).

Zanemarivanje poluotoka od strane lingvista romanista može se djelomično pojasniti činjenicom da je poluotok Pelješac vrlo rano bio prožet slavenskim elementom (Matković, 1995 : 8). "Na poluotoku, štoviše, nisu postojala naselja gradskoga tipa, koja su inače glavni čimbenik očuvanja predslavenskog romanskog jezika³ – substrata koji su Slaveni u svom dolasku na Mediteran zatekli duž jadranske obale" (Matković, 1995 : 8).

Stanovništvo koje Slaveni zatječu na Jadranu većinom je romanizirano. Jedan od jezika kojim je govorilo romansko stanovništvo prije dolaska Slavena bio je dalmatski.⁴

Riječ je o "ukupnosti autohtonih romanskih varijeteta koji su se u srednjem vijeku govorili u nekim dalmatinskim gradovima"⁵ (Muljačić, 1999 : 3).

Potretno je spomenuti i predmletački romanski dijalekt u Dubrovniku poznat kao raguzejski dijalekt.⁶ Riječ je o južnom romanskom dijalektu koji se u Dubrovniku održao sve do kraja 15. stoljeća. Nakon dolaska Slavena autohtoni dubrovački Romani s njima ostvaruju pojedine trgovачke veze pa je ovaj prostor obilježen suživotom dviju jezičnih zajednica. Razdoblje od 12. do 15. stoljeća obilježeno je i jačanjem Venecije; mletačka je

¹ Vidi o tome: Bjelovučić, N. Z. (1921). Povijest poluotoka Rata (Pelješca) sa dijelovima povijesti Zahumlja i Dubrovačke republike. Split: Leonova tiskara.

² Problematikom romanskoga jezičnoga utjecaja bavili su se Gačić, 1979; Garersdorfer, 1979; Matković, 1995; Nigoević, 2005...

³ U Dubrovniku se romanski govor održao sve do kraja 15. st., a na Krku sve do 1898. kada umire i posljednji govornik veljotskoga, jednoga sjevernoga romanskoga dijalekta (Matković, 1995 : 8).

⁴ Za vrijeme rimskih osvajanja na istočnojadransku obalu prodire jezik, kultura i civilizacija Latina. Tijekom stoljeća latinski jezik, tzv. vulgarni latinitet doživljava promjene što dovodi do nastanaka zasebnih romanskih jezika, tj. neolatinskih idioma (Vulić, 2002 : 445). Proučavanjem dalmatinskoga bavili su se mnogi. Vidi o tome: Vulić, 2002 : 450-453.

⁵ Riječ je o sljedećim gradovima: Krku, Osoru, Rabu, Zadru, Trogiru, Splitu, Dubrovniku, Kotoru, Budvi, Ulcinju i Baru (Vulić, 2002 : 447).

⁶ Ime je nastalo po naselju *Ragusium* koje stanovništvo gradi nakon rušenja *Epidaura* (Vulić, 2002 : 446).

vladavina ostavila traga na ovome području pa je onda i utjecaj mletačkoga kao jednoga romanskoga sloja također nezaobilazan.

Budući da je to vrijeme kada počinju pojedine kulturne veze Dubrovnika s Firencom i Rimom, bitan je i talijanski književni utjecaj (Matković, 1995 : 10).

Pod pojmom romanizam podrazumijeva se svaka jezična činjenica koja je u pojedini jezik (dijalekt) ušla izravno iz nekog od romanskih jezika ili dijalekata (Gačić, 1979 : 4).⁷

Kada se govori o romanskim jezičnim slojevima, upozorava se na postojanje starijih i novijih slojeva posuđenica. Među starije slojeve spadaju balkansko-latinski, dalmatski i dalmatinsko-mletački sloj, dok se u novije slojeve ubrajaju mletački, tršćanski te talijanski standardni jezik (Nigoević, 2005 : 5).

3. Metodološke napomene

Terenska istraživanja na poluotoku Pelješcu provedena su 2002. i 2003. godine. Posebna je pažnja bila posvećena središnjem dijelu poluotoka, i to mjestima **Kuni** (KU), **Pijavičinu** (PI) i **Potomju** (PO). Za primjere uzete iz tih govora uvedene su posebne oznake.

Analiza istraživanja provedena je u dvije faze:

- a) prikupljanje materijala i definiranje korpusa;
- b) izdvajanje pojedinih leksema.

Tekstovi, koji čine istraživački korpus, mogu poslužiti i za jezične analize na drugim razinama (fonološkoj, morfološkoj, sintaktičkoj, leksičkoj).

4. Prikupljanje materijala

Kao građa za ovaj rad poslužila je rukopisna ostavština g. Vlada Surjana (rođ. 1922.), pravoga *Pijavjanina*. Riječ je o različitim spisima, zapisima šala, poslovicama, vjerovanjima te brojnim opisima običaja. Želeći saznati značenja pojedinih leksema, obratile smo se *Pijavki* (Rini Tomelić, rođ. 1949.), *Kunovjaninu* (Mihajlu Tomeliću, rođ. 1944.) te *Potomjanima* (Mariji Violić Matuško, rođ. 1940., i Antunu Violiću Matušku, rođ. 1930.) koji su nam pomogli u određivanju značenja tih leksema. Na temelju njihova kazivanja bilježeni su i naglasci.

Građa je proširena odgovorima ispitanika koji su pokazali izrazito veliko zanimanje za temu. Sa svakim od ispitanika snimljeno je po nekoliko sati razgovora pa je tako svaka natuknica potvrđena i primjerom. U radu se nije koristio unaprijed pripremljen upitnik zbog same prirode građe.

Prema tome, materijal je prikupljen:

1. izdvajanjem pojedinih leksema iz rukopisne građe;
2. bilježenjem nevezanog razgovora izvornih govornika;
3. snimanjem govora izvornih govornika.

⁷ Kao primjeri se navode leksemi kao *banak*, *tovalja*, *barufa* koji u hrvatskome jeziku predstavljaju romanizme iako su u talijanski jezik došli preko germanskoga (Gačić, 1979 :4).

5. Definiranje korpusa

Istraživanje je trebalo obuhvatiti dva dijela. Prvotna je zamisao istraživanja bila ispisati sve lekseme koji su vezani za terminologiju kuće. Prvi se dio trebao odnositi na navođenje osnovnih dijelova kuće, a drugi na definiranje pokućstva. Od navedene se zamisli moralo odustati jer je precizno nabrajanje pokućstva i njegovo definiranje oduzimalo previše vremena pa je taj dio ispitivanja ostavljen kao tema nekoga drugoga rada.

Prema tome, iz prikupljene grade izdvajeni su leksemi koji su vezani za osnovne dijelove kuće. Oni leksemi u kojima se očituje hrvatsko-talijanski jezični doticaj, označeni su kružićem. Tumačenje natuknica izrađeno je po uzoru na pojedine rječnike.⁸ Svaka natuknica nosi rječničku definiciju te potvrdu dobivenu na terenu.

Cilj ove radnje jest da se na temelju svih podataka do kojih se došlo terenskim istraživanjem, prikažu leksemi vezani za terminologiju kuće u središnjem dijelu poluotoka Pelješca,⁹ odnosno u mjestima Kuni, Pijavičinu i Potomju, uz navođenje i utvrđivanje romanskih elemenata u tim trima govorima.

Svaka unesena natuknica akcentuirana je s gramatičkim opisom. Osim na natuknici, naglasak je označen i na svim gramatičkim oblicima koji se navode uz natuknicu te primjerima govora. Riječi koje nemaju standardnu varijantu, opisno su opisane.

Pojedine natuknice ne stoje samostalno, već se uz njih nalaze i njihovi varijantni oblici (u zagradama).

Pisanju ovoga rada prionule smo s velikim zadovoljstvom, iskreno se nadajući da ćemo jednom uspjeti srediti sav taj jezični materijal i na taj način pridonijeti očuvanju jednoga govora.

6. Peliška kuća¹⁰

Na poluotoku Pelješcu očuvane su stare kuće koje su građene još za vrijeme Dubrovačke Republike.¹¹ Bile su to kamene kuće naslonjene jedna uz drugu ispred kojih je obično bila *kôrta*. Uz kuće su stajali *pizúli*, na kojima se ljeti sjedilo.

U prizemlju kuće nalazila se *kônoba*. Obično je bila bez prozora, a ako ga je i imala, onda je to bio vrlo malen prozor tzv. *funistrñ*. Iznad *kônobë*, na katu, *pôdu*, se spavalо. Neke su kuće imale iz *kônobë skâle* koje su vodile *ná pod*, dok se kod drugih kuća vanjskim *skâlama*, preko *sulára* dolazilo *ná pod*. Ako bi se *pôd* pregradio, doble bi se *kâmare*, koje su mogle biti s *fúnistrõn* i bez nje. *Kâmare* bez *fúnistrë* nazivale su se *slipice*. S *pôda* se penjalo u *šúfit*, i to ili drvenim *skâlama* ili *skâlicõn*. Ako se išlo *skâlama*, u *šúfit* se ulazilo kroz vráta od *šúfita*, a ako se penjalo *skâlicõn*, u *šúfit* se ulazilo kroz *bukáporat*.

⁸ Vidi o tome u bibliografiji.

⁹ Grada do koje smo došle bila je obilna pa smo se ovdje odlučili samo mali dio toga jezičnoga materijala vezanog za terminologiju kuće i pokućstva u Župi na poluotoku Pelješcu.

¹⁰ O naglasnom sustavu navedenih mesta u radu neće biti govora. Naime, M. Tomelić Ćurlin o tome je pisala u svome radu *Nazivi za vinogradarstvo u središnjem dijelu poluotoka Pelješca* (u tisku) te u svojoj doktorskoj disertaciji *Fonologija i morfologija govora središnjeg područja poluotoka Pelješca* (u pripremi).

¹¹ Dubrovačka je Republika vladala poluotokom punih pet i pol stoljeća od 1333. do 1808. (Foretić, 1976 : 88).

S vanjske strane kuće ispod *fūnistārā* vire *zübovi*. Na njih se stavlja *rīsta* i tu bi se prostrle i sušile smokve. Poviše *fūnistrē* su kamene *üsi* koje imaju *šurte* kroz koje se provuče *pōrkāta* i tu bi visile *žuke* smokava. Tu se gore ponekad vješala i sušila odjeća.

Uz kuću ili blizu nje nalazio se *zōganj/zōgan*. To je bila kamena kućica s krovom nagnutim na jednu vodu. Imao je jedan *fūnistrān* te *nīše* u kojima je stajala *sviča* i *pjāti*. Umjesto stropa bile su crne grede na kojima je visjelo suho meso. Poviše greda nalazila se *kūpīrtā*. U *zōgnju* se nalazio *pōpret* iznad kojega je mogla, a i nije morala biti drvena *māpa* koja je kupila dim s ognjišta koji bi kroz *fumār* izlazio vanka. Iznad *pōpreta* visila je *kōmoštra* s loncem ili *trepīja* na kojom bi žene kuhalje *káfu*.

U *zognju/zōgnu* je bila i *trpeza* te *blānak*, na kojemu se sjedilo i u čijim se sanducima čuvala hrana. U jednom kutu bila je zidana peć u kojoj se pekao kruh.

Voda koja se skupljala s *kūpīrtā* sa dvije ovakve kuće ili s nekoliko njih, slijevala se u zajedničku *gūstrīnu*, odnosno *gūstīrnu*. Odatle se voda *rōminčama/rōminčama* nosila u kuće. Kuća je bila bogata onoliko koliko je imala *gūstrīna*, odnosno *gūstīrna*.

Kōšare su se nalazile *nāpōse*, malo podalje od kuća ispred kojih je bila *järuga*.

Malo kasnije grade se i *bōjē* kuće. One su okružene zidom i stoje svaka sama za sebe. Imaju više *fūnistārā* na jedan *öli nā dāvā* pôda.

Dolaskom iz vanka prolazi se kroz vrata koja vode u *kōrtu*. Obično *kōrta* ima zasađenu visoku lozu oko kuće koja čini *ödrinu* ili je zasađeno neko drvo: oleandar, planika ili ruža. Neke kuće imaju uz *kōrtu* *žardine* pune *cvīča*. Ispred kuće popločano je *prikuće* ispod kojega je *gūstrīna*, odnosno *gūstīrna*. Kroz *pucō* se *rōminčōn/rōminčōn hīcāla* voda. S *prikuća* se ulazi u kuću.

Kada se uđe u kuću, *pjantērēno* je *koridūr*. Sa svake strane *kōridūra* nalaze se jedna ili dvoja vrata. Na mjestu gdje je prije bila konoba, sada je došao *zōganj/zōgan*, *tīneo*, odnosno *tīnejo* i *dēspēnza*. Ispod *skāla* je *kamarān* gdje su stari ljudi držali cipele i neke manje stvari. *Stārī zōganj/zōgan* postaje *komīn*. Kasnije je izgrađena *bānja/bāna*.

Nekad se u prizemlju kuće nalazila *kōnoba*, ali otkada su se napravili *strāni* (*strāni*), *kōnobi* više nema mjesta u kući.

Prvu *kāmaru* čini *zōganj/zōgan* sa *špāheron* i *šūmaricōn*. Ispod *fūnistrē* je *pīlo* od *mājolikē*. Uza zid stoji *kredēnca*, a u kutu *kantunāl*. U sredini *zōgnja/zōgna* je *trpeza* sa *stōcima*. Na zidu visi *kvādar* koji prikazuje Gospodinovu večeru.

Druga *kāmara* je *tīneo*, odnosno *tīnejo* s *fīnōn mōbijōn*. U *tīnelu* je *sōfa*, *ötoman* ili *kanāpa* te *trpeza* koja je prekrivena *tapīcen*, a na njemu je *rēkamān miljēv*. Poviše *trpeze* je *lānpa*. Tu je još i *mākinja*, odnosno *mākina* i *krēdēnca* s *caklārijōn* koja se rijetko upotrebljavala. Na podu je *tapīć*, na *fūnistrāma kōltrine*, u *kvādrima* slike predaka.

S druge strane *koridūra* su *bānja/bāna* i *dēspēnza*.

Iz *koridūra* stepenice vode *nā pod* u *sālu* gdje bi se prije znale raditi *fēste*. Iz *sāle* se ulazi u *kāmare* u kojima se spava. Svaka *kāmara* ima *fūnistrū*. Tu su *pōsteje*, i to obično *od pēsonē* *ipo*, *öli* *dūpli*, *öli* o jednoga.

Na *pōsteji* je *šūsta*, *strāmac*, *kušīn* s *nāvlakōn*, *lincūn*, a zimi *krpatūr*, *dēka* i *sūkanac*, a povиše svega dolazi *kūvērta*. Iznad *pōstejē* visi *kvādar* sa slikom sveca.

U *kāmari* je još *ormarūn* ili *burō*, *bavíjo*, odnosno *bavío* u kojemu su žene držale svoju *dōtu* i *bjankāriju*, zatim *komončīn/komončīn* te *lavamān* na kojemu stoji *bačijo/bačijo* i *bokār*.

Onda se *iz sâle skâlama* ide *nâ gôrnjî/gôrnî pôd* gdje su se čuvale stvari koje se nisu upotrebljavale i gdje se sušilo grožđe. Nekad je tu bila *kâmara* u kojoj su spavale sluge.

Uz kuću je i *strânj/strân*, u kojemu se drži vino i sudovi za vino. Tako se *kônoba* koja je nekad bila u kući, preselila u *strânj*, odnosno *strân*. Uz njega ili dio njega je *strânjić/strânić*, gdje se drži alat za rad u *bâstini*.

U novije doba uz kuće stoje i garaže.

Popis kratica

f – ženski rod

KU – primjer kunovskoga govora

m – muški rod

n – srednji rod

PI – primjer pijavskoga govora

pl. tant. – pluralia tantum

PO – primjer potomskoga govora

Bibliografske kratice

Bo – Giuseppe Boerio, *Dizionario del dialetto veneziano*, Firenze, Giunti, 1993.

Mi – Luigi Miotto, *Vocabolario del dialetto veneto-dalmata*, Trieste, Edizione Lint, 1984.

Sk – Petar Skok, *Etimološki rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, I-IV, JAZU, Zagreb, 1971. – 1974.

Vi – Vojmir Vinja, *Jadranske etimologije: jadranske dopune Skokovu Etimološkom rječniku*, I-III, HAZU, Školska knjiga, Zagreb, 1998 – 2004.

7. Rječnička građa¹²

7.1. Peliška kuća i prostor oko nje

- **ârla, -ë** f – kamena gredica u kojoj se sadi cvijeće

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *ârla*: od lat. deminutiva na *-olus/-ola*: *areôla* > tal. *aiuola* (Sk I/61); Vinja bilježi natuknicu *ârla* u značenju ‘lijeha’, ‘gredica’ (Vi I/24);

“... *U ârlu êu posâdi žutéjke*¹³ ... ” (PI)

- **balâtûra, -ë** f – vrsta balkona na koji se dolazi stepenicama

Dalmatski leksički ostatak: *baladòr* (Bo 57; Mi 15); Skok bilježi *bâlati*: *balatûra* (Sk I/99-100); Vinja pod natuknicom *baladûr* bilježi *balatûra* te napominje da su likovi s

¹² Prije navođenja same rječničke grade potrebno je spomenuti nekoliko jezičih značajki svojstvenih pojedinim govorima. Prva se jezična značajka odnosi na pitanje afrikata u govoru Potomja. Naime, stanovnici Potomja u svom govoru nemaju afrikatu /č/, već je oni dosljedno zamjenjuju s /č/. Osim toga, u potomskom govoru kod starijeg stanovništva zapaža se poseban tip depalatalizacije, tj. pojava prijelaza /h/ > /n/ (koja nije uvijek ni u svim primjerima dosljedna). Stoga se, kada se u navođenju rječničke grade nadu dva oblika, prva natuknica odnosi na kunovski i pijavski govor, a druga na potomski govor.

¹³ *žutéjak* – vrsta cvijeća.

bezučnim *t* ostatak iz dalmatskoga, a oni s *d* preuzeti su iz venecijanskoga (tršćanskoga) (Vi I/35);

“...Ne nàginji se, da ne páděš příko balàtûrē...” (KU)

- **bänja/bàna**,¹⁴ ē f – 1. kupatilo; 2. kada

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *bagno* (Bo 56); Skok bilježi *bänj* < tal. *bagno* (Sk I/108);

“...Pójì ù banju i donési òni saplùn...” (PI)

- **baškadûr**, baškadúra m – gvozdena alka na vratima

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): Skok bilježi *bätili*: *batédür* (Sk I/122); Vinja bilježi natuknicu *batadur* u značenju ‘kucalo na vratima’ (Vi I/48) te je povezuje s izvedenicom *battuere* u značenju ‘tući’ (Vi I/48);

“...Tôti je òno štö se túcë po vrátima ümisto kücat...” (PO)

- **bäština**, -ē f – zemљa, posjed

“...Svâ mója bâština je ù poju...” (PO)

“...Ídëñ ù baštinu obrizat löze...” (PI)

- **belvedêr**, -a m – izdignut prozor na krovu; **òltâna**

Posuđenica iz talijanskoga: Skok bilježi *belvedêr*: talijanska složenica *belvedere* > lat. *bellum* + *videre* (Sk I/137); Vinja pod natuknicom *Miral* donosi se oblik *belvedêr* u značenju ‘pogled’ koje nastaje iz *bel* + *veder* (Vi II/193);

“...Pójì otvóri belvedêr...” (PI)

- **bôta**,¹⁵ -ē f – 1. armiranobetonska ploča; 2. terasa

Dalmatski leksički ostatak: *bota* (Bo 94); Skok bilježi *vôlat*: deminutiv *bôltica* > *bôta*; *v* > *b* (Sk III/613); Vinja pod natuknicom *bôta* kaže da je riječ modificirana prema novijem *vôlta* (Vi I/61);

“...Nalîvâmo bôtu...” (KU)

“...Prïja se bâlalo nà bôti...” (PO)

- **bukâporat**, bukapôrta m – kvadratni otvor na stropu kroz koji se ulazilo u potkrovljje

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *bocaporta* (Bo 85); Skok bilježi *buka*: tal. *boccaporto*, *boccaporta* (Sk I/231); Vinja pod natuknicom *bokapôrta* spominje i *bukâporat* te navodi jedno od značenja ‘otvor s vratima ili poklopcem’ (Vi I/59);

“...Otvóri mi bukâporat da iznèsen pátate¹⁶ nà gôrnji pöd¹⁷ ...” (PI)

- **cáklo**, -a n – staklo; **sklö**

“...Promíni cákla na fùnistri¹⁸ ...” (KU)

¹⁴ Izgrađena je tek u novije vrijeme.

¹⁵ Izgrađena je tek u novije vrijeme.

¹⁶ *pátata* – krumpir.

¹⁷ Vidi ispod.

¹⁸ Isto.

• **dèspēnza, -ē f** – ostava

Posuđenica iz mletačkoga: *dispensa* (Bo 241); Skok bilježi *pēnsati*: s lat. prefiksom *dis-* > tal. (mlet.) *des-* (Sk II/637);

“... *U dèspēnzi bi dīžali mřsen.¹⁹ kāmenice òd uja, bēdre;²⁰ tō je tāmo dī nēma fūnistre²¹ mōrōje bī mrāk...*” (PO)

• **dvōr, dvóra m** – prostor ispred kuće ograđen manjom ogradom

“... *Izáji nā dvōr...*” (PO)

• **fàcāda, -ē f** – pročelje kuće

Posuđenica iz mletačkoga: *fazzada* (Bo 264); Vinja bilježi natuknicu *facāda* koja nastaje iz mlatačkoga *fazzáda* (Vi I/145);

“... *Mīćemo pitúra facādu...*” (KU)

• **fūnistra, -ē f** – prozor

Dalmatski leksički ostatak: *fenestra* (Bo 265); Skok bilježi *fonestra*: *pōnistra* < od lat. *fenestra*, krčkoromanski *punastra*, *f*>*p* (Sk I/524);

“... *Povíri na fūnistru da ti nēšto pripōvidīn...*” (PI)

• **gōrnji pōd/gōrni pōd, -ēga pôda m** – potkrovlije; **pótkipje, potkùpīrta, šúfit**

“... *Odnési òvo grōžje nā gōrnjīpōd...*” (PI)

• **grāsta, -ē f** – zemljana posuda u kojoj se sadi cvijeće; **pitâr**

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *grāsta*: lat. *gastra* s metatezom suglasnika *r*; u starotalijanskome *anguistara* (Sk I/ 609);

“... *Päla mi je s fūnistre grāsta, srīća da nije kómu nā glāvu...*” (KU)

• **grīlje,²² -a pl. tant. f** – drvena prozorska krila s pokretnim rebrima; **persjāne**

Posuđenica iz mletačkoga: *griglia* (Bo 317); Skok bilježi *krâta*: riječ je latinskog podrijetla koja je došla preko fran. *grille* > tal. *griglia* > grilje (Sk II/182);

“... *Otvóri grīlje da ti se kūća prozrâči...*” (PO)

• **gúmno, -a n** – mjesto na kojem se vrši ili mlati žito

“... *Obráslo je nāše gúmno...*” (PI)

• **gûrla, ē f** – željezna ili bakrena cijev za odvod vode iz oluka; **kàntula**

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga) ili dalmatski leksički ostatak: *gorna* (Bo 312); Skok bilježi *gûrla*: od tal. diminutiva *gorla*, od *gora* ili mlet. *gorna* (Sk I/635); Vinja pod natuknicom *gurnal* spominje oblik *gûrla* te dovodi taj oblik u vezu s umanjenicom od tal. *gora* (<*gaura*) navodeći da je taj diminutivni oblik samo dalmatski (Vi I/195-196);

“... *Ne tèčē vóda u gùstîrnu,²³ trîbalo bi oćépi gûrlu...*” (PI)

¹⁹ *mřsen* – suho meso.

²⁰ *bédra* – sušeno svinjsko meso, pršut.

²¹ Vidi ispod.

²² Stavljaju se tek u novije vrijeme.

²³ Vidi ispod.

• **gùstīrna (gùstrīna), -ē** f – čatrnja

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *četrna*: *gùstīrna* < lat. *cisterna* (Sk I/318);
“...*Nâša gùstrīna je u hládu...*” (KU)

• **infērije, -a** pl. tant. f – željezne rešetke na prozoru

Posuđenica iz talijanskoga: Skok bilježi *fereta*: od talijanskog *ferretto*, *ferrum* > *ferro* s prefiksom *in-* (Sk I/511-512);

“...*Ájdemo pitúta òve infērije jer ih je čápala rûžina...*” (PI)

• **intela, -ē** f – staklena vrata kroz koja se ulazi u veliku dvoranu na katu

Posuđenica iz mletačkoga: Skok bilježi *intela* (Sk I/726);

“...*Kroz njîh se hòdilo ù sâlu*²⁴ ...” (PO)

• **jàruga, -ē** f – prostor ispred košare; **rüpa, strüga**

“...*U jàrugu smo bácali óno štö bi òstalo od kròvinë*²⁵ *i onéga štö bi òstalo izazívoga*²⁶ *u kôšari...*” (PO)

• **kämara, -ē** f – spavaća soba

Posuđenica iz mletačkoga: *càmara* (Bo 120; Mi 42); Skok bilježi *kämara* < mlet. *cámara* (Sk II/24-25);

“...*U ovôn kämari nas je spâlo tröje...*” (PI)

• **kamarîn, kamarína** m – ostava ispod skala; **mezân, pòskala**

Posuđenica iz mletačkoga: *camarìn* (Bo 121; Mi 42); Skok bilježi *cámara* (Sk II/24);

“...*Sprémi óvi krtô*²⁷ *u kamarîn...*” (PO)

• **kàntula, -ē** f – v. **gûrla**

Posuđenica iz talijanskoga: Skok bilježi *Kanâjt*: talijanski *canna* s zamjenom *nn* > *nt* (Sk II/29);

“...*Kôlika je òva kàntula...*” (PI)

• **kapùnjêra/kapùnêra, -ē** f – kokošnjac; **kokošâr**

Posuđenica iz mletačkoga: *caponèra* (Bo 135; Mi 44); Skok bilježi *käpûn*: *kapunêra* < mlet. *caponera* (Sk II/44);

“...*Smrklo se pa ájde zatvóri kôkoši u kapùnjêru...*” (KU)

• **kjučànica/kjućànica, -ē** f – ključanica

“...*Stâvi klûc u kjućànici...*” (PO)

• **kléh, -a** m – pod

“...*Ne sídi nâ klehu...*” (PO)

²⁴ Isto.

²⁵ *kròvina* – osušeni šaš.

²⁶ *žîvo* – domaće životinje.

²⁷ *kriô* – pletena košara od pruća.

• **kokošâr**, kokošára m – v. **kapunjëra/kapùnëra**

“...*Èno je u kokošâr ušô mîš, nêmô da izide jája...*” (PI)

• **kòlona**, -ë f – kameni stup

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *colòna* (Bo 180); Skok bilježi *kolona* < tal. *colónna* < lat. *columna* (Sk II/128); Vinja pod natuknicom *klónda* donosi oblik *kolona* (Vi II/86-87);

“...*Mîči se, nàcikla je kòlona...*” (KU)

• **komîn**, komína m – 1. prostorija u kojoj se sušilo meso; 2. ognjište; **stârî zòganj/zògan**

Dalmatski leksički ostatak: nalazi se i u mletačkome i talijanskome: *camin* (Bo 122); Skok bilježi *kòmîn* < lat. *caminus* (Sk II/133);

“...*Tû bi ti mîprija súšili mëso...*” (PI)

• **konâl**, konála m – kameni oluk za odvod vode

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *canal* (Bo 126); Skok bilježi *kànâl*: od tal. *canale* > *konal*; *a* > *o* (Sk II/30);

“...*Óčisti konále prije kîše...*” (KU)

• **konàlica**, -ë f – vrsta crijepa

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *canal* (Bo 126); Skok bilježi *kànâl*: od tal. *canale* > *konalica*; *a* > *o* (Sk II/30);

“...*Pòpucale su nan konàlice na kùpřrti*²⁸ ...” (KU)

• **kònoba**, -ë f – prostor gdje se drži vino

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *kòbača*: *konoba* (posuđenica iz latinskoga) < *canava* (Sk II/117);

“...*Pójì ù konobu i donési jédnú damižânu vína ...*” (PI)

• **koridûr**, koridúra m – hodnik u kući

Posuđenica iz mletačkoga: *coridòr* (Bo 198); Skok bilježi *koridor*: od mlet. *coridór* (Sk II/153-154);

“...*Koridûr ti nêma fùnistre...*” (PI)

• **kôrta**, -ë f – vanjski dugačak hodnik ogradien zidom

Dalmatski leksički ostatak: *sponza* (Bo 695); Skok bilježi *spôndza*: *spondea* (Sk III/313);

“...*A u kôrti svě pùno cviča...*” (PI)

• **kôšara**, -ë f – štala

“...*Idén u kôšaru dât žîvon...*” (KU)

• **krâkùn**, krakúna m – veliki zasun

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *krâčûn*: grč-rom. *carassaun* izvedenica je od lat. *characium* (Sk II/175); Vinja pod natuknicom *kòrûn* bilježi oblik *krakun* (Vi II/101);

²⁸ Vidi ispod.

“...Dánu potégni tî krákún na vrátima da níko nè možē úć ù kuću...” (KU)

- **kümarica**, -ē f – v. komîn br. 1.

“...Òbisili smo pŕšute u kümarici...” (PI)

- **küpa**, -ē f – crijeplj

Dalmatski leksički ostatak: *copo* (Bo 196); Skok bilježi *küpa* te dalje navodi da može biti posuđenica iz balkanskog latiniteta jer je ženskoga roda za razliku od mlet. *copo* (Sk II/237); Vinja pod natuknicom *lopüka* objašnjava oblik *kupa* baveći se pitanjem gramatičkoga roda i prijelazom te riječi iz muškoga roda u ženski (Vi II/144);

“...Sínoć je púhalo pa je vajalo vîđi je li kôja küpa pâla...” (PO)

- **küpîrta**, -ē f – krov

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *küpijerta*: od lat. *coopertus*, od *cooperire* (prefiks *co-* i *operire*) (Sk II/238); Vinja pod natuknicom *kuvîrta* donosi oblik *küpîrta* (Vi II/121);

“...Ájme mëni, pâla nan je küpîrta...” (KU)

- **lâtâna**, -ē f – otvor na krovu

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *altâna* (Bo 29); Skok bilježi *lânta*: lat. *antenna* > tal. *l'* *antenna* (Sk II/268); Vinja pod natuknicom *lantôna* donosi oblik *lantâna* navodeći da je taj oblik nastao metatezom od ven. *altana* što je izvedenica iz *alto* u značenju ‘visok’ (Vi II/130);

“...U nâs su ti dvâ, jèdan s cáklon, a drûgi bêz njega...” (PO)

- **lästavica**, -ē f – dio vanjskog zida u obliku trokuta na kojemu leži krov

“...Fùnistru na lästavici trîbâ promíni...” (PI)

- **matûn**, matúna m – opeka

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *matòn* (Bo 405); Skok bilježi *mòtûn*: tal. izvedenica na augmentativni sufiks *-one*: *mattone* (Sk II/461); Vinja pod natuknicom *matarèla* objašnjava oblik *matun/matûn* koje dovodi u vezu s mlet. *matòn*. (Vi/185-186);

“...Tîsni dvâ matuna po tô da stojî...” (KU)

- **mezân**, mezána m – v. **kamarîn**

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *mezàn* (Bo 415); Skok bilježi *mislucâjnica*: tal. *mezzano* (Sk II/432);

“...Lârdo²⁹ ti je u mezánu...” (PI)

- **mîr**, -a m – zid

“...Obiliću mîre u bilo...” (PI)

- **òbôr**, -a m – štala za svinje

“...U òboru su nan stála dvâ prâca...” (PO)

- **ödrina**, -ē f – visoka loza oko kuće koja se sadi da napravi hlad

“...Prôpala nan je cîlâ ödrina...” (PO)

²⁹ *lârdo* – slanina.

• **òltāna, -ē f - v. belvedēr**

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *altana* (Bo 29); Skok bilježi *oltāna*: od tal. *altana* (Sk II/554);

“...Na òltāni nan vája promini sklö...” (PI)

• **pasamān, pasamána m – rukohvat uz stepenice**

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *passaman* (Bo 478); Skok bilježi *pās*: *pasāman* < tal. *passamano* < tal. *passare + mano* (Sk II/610-611);

“...Óvo je stárī pasamān, vája cé ga promíni...” (KU)

• **persijāne, -a pl. tant. f – v. grilje**

Posuđenica iz talijanskoga: Skok bilježi da je riječ o talijanskom francuzizmu *persijāna*: tal. *persijana* (Sk II/642-643);

“...Úvik si ūza persijāna...” (PO)

• **pitār, pitára m – v. grästa**

Posuđenica iz mletačkoga: *piter* (Bo 514; Mi 156); Skok govori da je riječ o dalmatsko-romanskom leksičkom ostatku te bilježi *pitar* < mlet. *piter, pitaro* (Sk II/666); Vinja pod natuknicom *pitar* iznosi varijante toga oblika u različitim krajevima te naglašava da se ipak tu ne radi o dalmatskom leksičkom ostatku (Vi III/45-46);

“...Osúšilo ti se cvíče u pitáru...” (PI)

• **pižújo (pižúo), -la m – vanjski kameni prag na kojemu se sjedi**

Dalmatski leksički ostatak: *pozár, poziòl, pozòl* (Bo 530); Skok bilježi *požôv*: od lat. deminutiva na *-olus, podiolum* > mlet. *pozol*, od *podium* (Sk III/20); Vinja pod natuknicom *fížul* spominje oblik *pižuo* u značenju ‘kameno sjedište pred kućom’ ne slažeći se sa Skokovom etimologijom. Vinjina etimologija slijedi grčku formu, a ne latinsku (Vi I/151-151);

• **plīma, -ē f – metalni dio o koji se vrata vješaju**

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *plīma* (Sk II/683-684);

“...Kóvane, žélezñé plíme na cému su vráta stálá ...” (PO)

• **pòd, pódá m – kat u kući**

“...Pójí ná pod...” (PI)

• **pópret, pòpreta m – v. kòmín br. 2**

“...Báci býjicu³⁰ na pópret da se ne ugásí öganj...” (PI)

• **pòprikuće, -a n – prostor ispred kuće; prikuće**

“...Óčisti pòprikuće da se möžú díca ígrat...” (PO)

• **pòskala, -ē f – v. kamarín**

“...Pòskalón ti je üje...” (PO)

• **pótkupje, -a n – v. gôrnji pòd/gôrni pòd**

³⁰ *býjica* – mala ejeplanica.

“...Snési pátate u pótkupje...” (KU)

- **potkùpírtā, -ē f – v. gôrnji pòd/gôrni pòd**

Dalmatski leksički ostatak: Skok bilježi *kùpijerta*: od lat. *coopertus*, od *cooperire* (prefiks *co-* i *operire*) (Sk II/238);

“...Ájme mèni, štò je gôri pod potkùpírtòn vrúče...” (KU)

- **pòvršnica, -ē f – crije na vrhu krova**

“...Nòcas je púhalo, ödnilo je pòvršnice s kùpírte...” (PO)

- **pozàkué, -a n – prostor iza kuće; zàkué**

“...Nèmô báca svâšta pozàkuú jer je grûbo viđit...” (PO)

- **prág, -a m – 1. kamena stepenica na ulaznim vratima; 2. kamen oko vrata i prozora**

“...Na prágú òd kućë san pâla i slomila nôgu...” (KU)

- **príkué, -a n – v. pòprikaúe**

“...Pométi príkué öli nè vidîš da je pùno lîšca...” (PI)

- **pucô, pucála m – otvor na čatrnji kroz koji se izvlači voda**

Potječe iz talijanskoga: Skok bilježi *puc*: s lat. sufiksom *-alis*, poimeničen u srednjemu rodu *puteale, puteal* > tal. *pozzale* (Sk III/65-66); Vinja pod natuknicom *bocal/bucal* donosi oblik *pucō* navodeći da se prijelaz *p* > *b* primjećuje u mjestima koja su udaljena od nekoga dvojezičnoga grada (Vi I/58);

“...Dòbro zatvóri tî pucô da ne upáde štö u gùstîrnu...” (PO)

- **raštélâda, -ē f – drvena ograda na stepeništu; ràštijo**

Potječe iz talijanskoga: Skok bilježi *raštel*: na tal. *-ata* > mlet. *-ada*; od tal. *rastello* (Sk III/112);

“...Útijanu röbu stâvi príko raštélâdë ...” (KU)

- **ràštijo, -la m – v. raštélâda**

Potječe iz talijanskoga: Skok bilježi *raštel*: na tal. *-ata* > mlet. *-ada*; od tal. *rastello* (Sk III/112);

“...Ràsklimô se ràštijo, vâja cé ga promíni...” (PI)

- **rüpa, -ē f – v. jàruga**

“...Svù lòzinu báci ù rupu...” (PO)

- **sâla,³¹ -ē f – dvorana, široka prostorija na katu iz koje se ulazilo u sve sobe**

Posuđenica iz talijanskoga: Skok bilježi *sála*: od talijanskoga *sala*, *salotto* (Sk III/192);

“...Kâ bi prija bïjo pîr, u sâli bi se bâlalo...” (KU)

- **sâloča, -ē f – veliko predsoblje**

Posuđenica iz talijanskoga: Skok bilježi *sála*: od talijanskoga *sala*, *salotto* s dalmato-romanskim sufiksom *-ucea* > *-oča* (Sk III/192);

³¹ Riječ *sâla* označava i dvoranu za ples u selu.

“...*Nâša sâloća je su dvî fûnistrë...*” (PI)

- **skâle**, -a pl. tant. f – drvene stepenice

Dalmatski leksički ostatak: nalazi se i u talijanskome (mletačkome): *scala* (Bo 614); Skok bilježi *skâle*: od lat. *scala* > tal. *scala* (Sk III/254-255);

“...*Polâko prîko skâlâda se ne ûbijëš...*” (PO)

- **skâlica**, -ë f – ljestve

Dalmatski leksički ostatak: nalazi se i u talijanskome (mletačkome): *scala* (Bo 614); Skok bilježi *skâle*: deminutiv na *-ica*; od lat. *scala* > tal. *scala* (Sk III/254-255);

“...*Stâvi skâlicu za se popê nà gôrnjî pôd...*” (KU)

- **skâlin**, skalina m – kamena stepenica

Dalmatski leksički ostatak: *skâle*: Skok bilježi i tal. deminutivni sufiks *-ino* (Sk III/254-255);

- **sklò**, -a n – v. **cáklo**

“...*Püklo sklò na fûnistri...*” (PO)

- **slipica**, -ë f – soba bez prozora

“...*U ovôn slipici su se svî rôdili od Surjána...*” (PI)

- **stârî zôganj/stârî zôgan**, -ôga -nja/-na m – v. **komîn**

“...*Svë štô ti trîbâti stojî u stârõmu zôgnju...*” (KU)

- **strânj/strän**, -a m – velika konoba koja se nalazi u zasebnoj kući

“...*U strânu su nan tîsak i mécilica...*” (PO)

- **strânjić/strânić**, -a m – prostorija u kojoj se drži sav potreban alat za rad u polju

“...*Úzmi ôno iz strânića...*” (PO)

- **strûga**, -ë f – v. **jâruga**

“...*Iskréni tô ù strugu...*” (PI)

- **sulâr**, sulára m – terasa ispred ulaznih vrata na koju se dolazilo vanjskim stepenicama

“...*Na suláru bi prija pôkojnî dîde sîdijo...*” (KU)

- **škûre**, -a pl. tant. f – drveni kapci na prozoru

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *scuro* (Bo 638); Skok bilježi: *skûr*: *scuro* od lat. *obscurus* > tal. *oscuro* (Sk III/274); Vinja pod natuknicom *škûreta* donosi oblik *škûre* objašnjavajući da riječ nastaje od *scuro* (<*obscurus*) (Vi III/226-227);

“...*Ôna je hûndurica³² üvik vîrîiza škûra...*” (PO)

- **šténac**, -ca m – mali zasun

“...*Pükôje šténac, vrâta ne mógu zatvóri...*” (PI)

- **šúfit**, šûfta m – v. **gôrnji pôd/gôrni pôd**

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *sofita* (Bo 670); *sufito* (Mi 204); Skok bilježi *sûfit*: *šûfit* < tal. *soffitta* (Sk III/357);

³² *hûndurica* – radoznala žena.

“...Na šúfitu nêma čèga nêma...” (PO)

- **tàraca**, -ē f – terasa

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *terazza* (Bo 744); Skok bilježi *tarac*: *taraca* < mlet. *terazo*, tal. *terrazzo* (Sk III/443);

“...Mì sùšimo röbu na tàraci...” (KU)

- **tinejo (tíneo)**, -la m – primaća soba

Posuđenica iz mletačkoga: *tinélo* (Bo 749); Skok bilježi *tinac*: *tinél* < mlet. *tinélo* (Sk III/471);

“...Kâ dôju, uvédi ih u tinejo...” (KU)

- **telár**, telára m – drveni okvir od prozora i vrata

Posuđenica iz mletačkoga (talijanskoga): *teler* (Bo 740-741); Skok bilježi *tela*: tal. < lat. *tēla*; na *-arium* > *-ar* (Sk III/454-455);

“...Kâ pěrěš cáklo, opéri i teláre...” (KU)

• **ùho**, -a n – okruglo kameno ispučenje s rupom u sredini koje se nalazilo iznad prozora

“...Na pòrkati³³ bi se višale žuke, a něko je gôri višo i robu...” (KU)

- **vòlat**, vòlta m – kameni luk ili okrugli svod

“...Stârē gùstrîne su se grádile nà volat...” (PO)

- **vŕto**, -la m – vrt u kojem se sadilo voće i povrće

“...Vŕto nan je zapûšten; tráva do kólínâ...” (PI)

- **zàkuče**, -a n – v. pozàkuče

“...Zàkuče je náše, rádi, sádi štö te vöja...” (KU)

- **záhod**, -a m – 1. posebna kućica u kojoj se vršila nužda; 2. WC školjka

“...Kö ti više ūmá vânka záhod...” (KU)

- **zàlihā kämara**, -ē -ē f – gostinjska soba

“...Kâ dôju dica, árma čemo zálihu kämaru...” (PO)

- **zòganj/zògan**, -nja/-na m – kuhinja

“...Kúpili smo növú trpezu za úzoganj...” (PI)

- **zûb**, -a m – kameno ispučenje ispod prozora

“...Na òve zübove stâvjä se rïsta³⁴ i tû bi se súšile smökve na òvemu...” (KU)

- **žardîn**, žardína m – vrt u sklopu kuće

Posuđenica iz talijanskoga: Skok bilježi *čardin*: od talijanskog francuzizma *giardino* (Sk I/296);

“...Pògledâj náš žardîn, pün je cvíća...” (PI)

³³ *pòrkata* – komad štapa.

³⁴ *rïsta* – sušilo pleteno od trstike.

8. Zaključak

Kao što se iz građe može vidjeti, poluotok je Pelješac vrlo zahvalno područje istraživanja. Navodeći lekseme vezane za terminologiju kuće u središnjem dijelu poluotoka (preciznije u mjestima Kuni, Pijavičinu i Potomju), iznosi se i opsežniji popis romanizama. Rad je značajan i kao potvrda zabilježenih dalmatinskih leksičkih ostataka.

Prema tome, popis bi talijanizama i mletacizama bio sljedeći:

bänja/bâna	kapùnjēra/kapùnēra	pitâr
baškadûr	kântula	pucô
belvedêr	kôlona	raštélâda
bukàporat	konâl	râštijo
dèspênza	konâlica	sâla
fâcâda	koridûr	sâloća
grîlje	lâtâna	škûre
gûrla	matûn	šúfit
ìnfêrije	mezân	târaca
ìntela	òltâna	telâr
kämara	pasamân	tînejo (tîneo)
kamarîn	persijâne	žardîn

Navodi se i popis dalmatinskih relikata:

ârla	komîn	pižújo (pižúo)
balâtûra	kònoba	plîma
bôta	kôrta	potkùpîrta
fùnistra	krâkûn	skâle
grâsta	küpa	skâlica
gûstîrna (gûstrîna)	kùpîrta	skalîn

Navedeni rad pokazuje kako proučavanje jezičnih prilika poprima interdisciplinarno značenje te postaje relevantno za povijest, povjesnu demografiju, arheologiju, etnografiju. Rad daje poseban prinos osvjetljavanju jednoga dijela hrvatske jezične povijesti te kao takav obogaćuje našu spoznaju.

LITERATURA:

1. Anić, V. (2000). *Rječnik hrvatskoga jezika*. Zagreb: Novi liber.
2. Bjelovučić, N. Z. (1921). Povijest poluotoka Rata (Pelješca) sa dijelovima povijesti Zahumlja i Dubrovačke republike. Split: Leonova tiskara.
3. Foretić, V. (1976). Kada je i kako Stonski Rat došao pod vlast Dubrovnika. U S. Vekarić (ur.). *Pelješki zbornik*, 1 (81-92). Poljoprivredna zadruga i vinarija Dingač – Potomje.
4. Gačić, J. (1979). Romanski elementi u splitskom čakavskom govoru. *Čakavska rič*, 1, 3-54; 2, 107-155.
5. Garersdorfer, V. (1979). Romanizmi u dubrovačkom govoru. *Zadarska revija*, 28, 1, 1-19.
6. Gluhak, A. (1993). *Hrvatski etimološki rječnik*. Zagreb.
7. Lisac, J. (2003a). *Hrvatska dijalektologija I. Hrvatski dijalekti i govorovi štokavskog narječja i hrvatski govorovi torlačkog narječja*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
8. Lisac, J. (2003b). Leksički, sintaktički i drugi utjecaji u hrvatskim dijalektima. U M. Moguš (ur.). *Hrvatski dijalektološki zbornik*, 11 (str. 29-37). Zagreb: HAZU.
9. Matković, N. (1995). *Romanizmi u središnjem dijelu poluotoka Pelješca*. Magistarski rad. Dubrovnik.
10. Muljačić, Ž. (1999). Dalmatinski. *Fluminensia*, 11, 1-2, 1-30.
11. Nigoević, M. (2005). Romanski elementi u splitskom humorističkom časopisu "Berekin". Magistarski rad. Zagreb.
12. Šimunković, Lj. i Kezić, M. (2004). *Glosar kuhinjske i kulinarske terminologije romanskog podrijetla u splitskome dijalektu*. Split: Dante Alighieri.
13. Vekarić, S. (1976). Pomorci pelješke Župe i janjinskog područja u plovidbi izvan Jadranu u drugoj polovici 18. stoljeća. U S. Vekarić (ur.). *Pelješki zbornik*, 1 (str. 357-424). Poljoprivredna zadruga i vinarija Dingač – Potomje.
14. Vuković, G. (1977). *Terminologija kuće i pokućstva u Vojvodini*. Novi Sad: Savjetovanje.
15. Vulić, M. (2002). Važnost proučavanja dalmatinskog. *Čakavska rič*, 30, 1-2, 443-459.

INFLUENZE LINGUISTICHE ROMANZE NELLA TERMINOLOGIA DI ABITAZIONE A ŽUPA SULLA PENISOLA DI PELJEŠAC

Riassunto

In questo articolo viene analizzata l'influenza linguistica romanza nella parte centrale della penisola di Pelješac e, più precisamente, l'ambito lessicale di essa. L'analisi eseguita si sofferma anche sugli esempi orali provenienti dai tre paesi: Kuna, Pijavičina e Potomje. L'articolo propone gli esempi dalla sfera lessicale riguardante la terminologia di abitazione sulla penisola di Pelješac.

Parole chiave: *Penisola di Pelješac, dialetto*

ROMANIAN LINGUISTIC INFLUENCE IN HOUSE TERMINOLOGY IN ŽUPA ON PELJEŠAC PENINSULA

Summary

Romanian linguistic influence in the central part of Pelješac peninsula in this paper are considered on the grounds of lexical material, but also the spoken examples from three places: Kune, Pijavičina i Potomja. The paper presents lexical material which explains house terminology on Pelješac peninsula.

Key word: *Pelješac peninsula, dialect, lexical riches*

Podaci o autoricama:

Marijana Tomelić Ćurlin, znanstvena novakinja-asistentica na Filozofskom fakultetu u Splitu, Odsjek za hrvatski jezik i književnost, Radovanova 13, Split, tel. 021/490-280.

Kućna adresa: Šižgoričeva 34, 21 000 Split, mob. 098/666-204.

Nikica Mihaljević, asistentica na Filozofskom fakultetu u Splitu, Odsjek za talijanski jezik i književnost, Radovanova 13, Split, tel. 021/490-280.

Kućna adresa: Katunarićeva 22a, 21 000 Split, mob. 098/370-548.